

Statens Helsepersonellnemnd - HPN-2007-146

Myndighet	Statens Helsepersonellnemnd - Vedtak.
Dato	2008-02-00
Doknr/publisert	HPN-2007-146
Stikkord	Advarsel til lege - opplysninger til tilsynsmyndigheten. Helsepersonelloven § 56.
Sammendrag	Nemnda kom til at vilkårene for å gi klageren en advarsel var oppfylt. Klageren hadde brutt den plikten hun har til å gi opplysninger til tilsynsmyndigheten. Hun hadde ikke besvart en rekke henvendelser fra det lokale Helsetilsynet, og hun uttalte seg først skriftlig i saken, uten å vedlegge etterlyste journaler, etter å ha mottatt brev fra Statens helsetilsyn med blant annet varsel om administrativ reaksjon. Etter nemndas vurdering var klagerens pliktbrudd av så alvorlig karakter at det kvalifiserte for en advarsel. Samarbeid med tilsynsmyndigheten og nødvendigheten av å gi opplysninger som anses påkrevd av tilsynsmyndigheten berører en sentral side av helsepersonellets plikter. Helsetilsynets vedtak ble stadfestet.
Saksgang	SAKSNR: 07/146
Parter	A, født 0.0.19 x.
Forfatter	Gunnar Steintveit, Ingrid Røstad Fløtten, Kristel Heyerdahl, Håvard Skeidsvoll, Åse Senningl Knut Dalen, Unni Veirød.

SAKEN GJELDER: Klage på vedtak om advarsel til lege, jf. helsepersonelloven § 56.

SAKENS BAKGRUNN: Helsetilsynet i B innhentet høsten 2005 fra apotekene i X en oversikt over klagerens rekvirering av vanedannende legemidler i gruppe A og B i perioden 1. april 2005 til 30. september 2005. På bakgrunn av de opplysninger som fremkom i kontrollen, ba Helsetilsynet i B klageren om innen 25. november 2005 å redegjøre for forskrivningen til fem pasienter, utlevere journalkopier samt gi opplysninger om driften av sin legepraksis i X.

Denne fristen ble ikke overholdt, og det ble purret på svar i brev av 5. desember 2005. Etter dette ringte klageren til Helsetilsynet i B to ganger og lovet å gi svar tidlig på nyåret 2006. Hun opplyste samtidig at hun drev praksis i X, men at hun også arbeidet i Y. I brev av 28. mars 2006 ble det purret nok en gang, og frist for svar ble satt til 7. april 2006. Klageren besvarte heller ikke denne henvendelsen, og saken ble oversendt til Statens helsetilsyn 4. mai 2006.

I Statens helsetilsyns brev av 18. mai 2006 ble klageren orientert om at administrativ reaksjon etter helsepersonelloven § 56 ville bli vurdert. Klageren ble samtidig bedt om å umiddelbart utlevere de aktuelle journalene til Helsetilsynet i B. Da klageren etter denne henvendelse ikke oversendte de etterspurte journalene, fattet Statens helsetilsyn vedtak om advarsel 30. juni 2006 for brudd på opplysningsplikten til helsemyndigheten, jf. helsepersonelloven § 56.

Statens helsetilsyns vedtak ble påklaget 26. juli 2006. Helsetilsynet i B fikk de etterspurte opplysningene fra klageren 25. juli og 30. august 2006. Statens helsetilsyn oversendte den 20. november 2007 saken til Statens helsepersonellnemnd for klagebehandling.

KLAGEREN har anført at det ikke er grunnlag for å gi henne en advarsel.

Hun har understreket at hun ikke har unnlatt å besvare tilsynsmyndighetens henvendelser. Etter at hun fikk det første brevet fra Helsetilsynet i B, tok hun telefonisk kontakt med Helsetilsynet den 25. oktober 2005. Det ble opplyst at dette var en rutinekontroll på grunn av en tidligere sak. Siden dette ikke var en ny sak, trengte klageren derfor ikke å svare på noen spørsmål, men klageren fortalte at hun arbeider 100 prosent i Z, og bare sporadisk arbeider i X.

Klageren har hele tiden hatt telefonisk kontakt med saksbehandler i denne saken. Den 8. desember 2005 snakket hun med henne, og fikk utsettelse til 31. januar 2006 på grunn av juleferie. Etter dette har hun ringt saksbehandler 31. januar, 13. februar og 15. mars, og fikk en siste frist 7. april 2006. Klageren sendte inn journalkopiene til Helsetilsynet i B den 4. april 2006, og trodde alt var i orden. Helsetilsynet i B hevder de aldri har mottatt journalkopiene, og klageren er fortvilet.

Etter klagerens syn gjør hun så godt hun kan for å rekke til overalt. Hun arbeider alene i X uten data og uten sekretær og dessuten heltid som kommunelege og på legevakten i Æ. Hun har vært i kontakt med Helsetilsynet en rekke ganger siden 1997. Hun har alltid besvart henvendelsene, selv om det kan ta litt tid. Fra 1. november 2001 har hun arbeidet i Y, først i Ø og deretter i Z. Klageren har arbeidet som kommunelege og allmennlege samt videreutdannet seg i allmennmedisin. Hun har fortsatt praksisen i X i fritid og helger for sine pasienters skyld, men det har blitt mindre i det siste etter at hun den 25. mars 2006 begynte å arbeide på Å.

De påståtte pliktbruddene er heller ikke, slik klageren ser det, egnet til å medføre fare for sikkerheten i helsetjenesten eller til å påføre pasienter en betydelig belastning.

STATENS HELSETILSYN har ikke funnet grunnlag for å endre tidligere vedtak. Det har i klagen ikke fremkommet nye opplysninger av betydning i saken.

NEMNDAS BEMERKNINGER:

Spørsmålet for nemnda er om vilkårene for å gi klageren en advarsel er oppfylt, jf. lov om helsepersonell m.v. av 2. juli 1999 nr. 64 (helsepersonelloven) § 56. Etter denne bestemmelse kan advarsel gis dersom klageren *forsettlig* eller *uaktsomt* har overtrådt plikten til å gi opplysninger til tilsynsmyndigheten etter helsepersonelloven § 30, og om pliktbruddet *er egnet til å medføre fare for sikkerheten i helsetjenesten eller til å påføre pasienter en betydelig belastning*, jf. loven § 56.

Nemnda har kommet til at vilkårene for å gi klageren en advarsel er oppfylt.

Som det fremgår foran ba Helsetilsynet i B i brev av 4. november 2005 klageren om å redegjøre for forskrivningen til fem pasienter, utlevere journalkopier samt gi opplysninger om driften av sin legepraksis i X.

Opplysningene omfattes av helsepersonelloven § 30, da det er opplysninger som anses påkrevd for utøvelsen av tilsyn med helsepersonells virksomhet.

Det er en forutsetning for et effektivt tilsyn med helsetjenesten og helsepersonell at helsepersonell gir opplysninger og samarbeider med tilsynsmyndigheten. Det er opp til tilsynsmyndighetens skjønn å avgjøre hvilke opplysninger som anses nødvendige og helsepersonell har plikt til å utlevere opplysninger selv om de ut fra egen vurdering anser at det ikke foreligger kritikkverdige forhold.

Klageren har ikke besvart en rekke henvendelser fra Helsetilsynet i B. Hun uttalte seg først skriftlig i saken, uten å vedlegge etterlyste journaler, etter å ha mottatt brev fra Statens helsetilsyn 18. mai 2006 med blant annet varsel om administrativ reaksjon og vedtak om advarsel av 30. juni 2006. Først 25. juli og 30. august 2006 fikk Helsetilsynet i B de etterspurte opplysningene fra klageren. Klageren har opplyst at hun har hatt telefonisk kontakt med Helsetilsynet i B ved flere anledninger. Dette stiller imidlertid ikke saken i en annen stilling. Klageren har ikke oppfylt noen av de frister hun der har oppgitt å ha fått.

Etter dette har nemnda kommet til at klageren har brutt den plikten hun har til å gi opplysninger til tilsynsmyndigheten etter helsepersonelloven § 30.

Klageren hadde handlingsalternativer og det forelå ikke utenforliggende omstendigheter som skulle tilsi at unnlatsen var unnskyldelig. Etter nemndas vurdering var klagerens handlemåte i det minste uaktsom.

Om helsepersonell unnlater å besvare tilsynsmyndighetens henvendelser og ved det unndra seg tilsyn, vil resultatet kunne bli at kritikkverdige forhold ikke blir avdekket og dermed heller ikke rettet. Et brudd på plikten til å gi opplysninger til tilsynsmyndigheten etter helsepersonelloven § 30 er derfor egnet til å medføre fare for sikkerheten i helsetjenesten.

Vilkårene for å gi klageren en advarsel er således oppfylt, jf. helsepersonelloven § 56. I de tilfeller vilkårene for å gi en advarsel anses oppfylt, må det også foretas en vurdering av om advarsel *skal* gis.

Nemnda viser til forarbeidene til helsepersonelloven som angir formålet med reaksjonen advarsel til «å reagere på en alvorlig overtredelse av pliktregler og bidra til å hindre fremtidige pliktbrudd av denne art», jf. Ot.prp.nr.13 (1998-1999) punkt 20.2.1 fjerde avsnitt.

Etter nemndas vurdering er det beklagelig at Statens helsetilsyn har brukt nær ett og et halvt år på å oversende klagen til nemnda. Dette forhold får imidlertid ikke betydning for nemndas vurdering av om advarsel skal gis. Nemnda har kommet til at klagerens pliktbrudd var av en så alvorlig karakter at det kvalifiserer for en advarsel. Samarbeid med tilsynsmyndigheten og nødvendigheten av å gi opplysninger som anses påkrevd av tilsynsmyndigheten berører en sentral side av helsepersonellets plikter. Klageren har over lang tid ignorert en rekke henvendelser fra tilsynsmyndigheten, og hun sendte først de etterspurte opplysningene etter at advarsel var gitt og hun ble gjort oppmerksom på at hvis hun ikke fulgte opp advarselen ville det kunne føre til at autorisasjonen ble tilbakekalt etter helsepersonelloven § 57 andre ledd.

Til klagerens anførsel om at hun ønsker utsatt iverksetting av vedtaket, finner nemnda å bemerke at det ikke er relevant å vurdere dette i forbindelse med reaksjonen advarsel.

Klagen har ikke ført fram og det påklagede vedtak blir å stadfeste.

Vedtaket er enstemmig.

KONKLUSJON: Statens helsetilsyns vedtak av 30. juni 2006 stadfestes.